

Kamerové systémy

Ochrana veřejného pořádku, resp. místních záležitostí veřejného pořádku, spadá podle zákona o obcích do samostatné působnosti obce. Do této působnosti obce není oprávněn nikdo zasahovat, s výjimkou zákonem stanovených případů.

Problematiku kamerových systémů z pohledu obecní policie, jakožto orgánu obce zřizovaného zastupitelstvem obce za účelem zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku, upravuje § 24b zákona o obecní policii, podle kterého je obecní policie, je-li to potřebné pro plnění jejích úkolů, oprávněna pořizovat m.j. obrazové záznamy z veřejně přístupných míst nebo obrazové záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu.

Zřizovatelem kamerového systému pro potřebu obecní policie je vždy obec, která zpravidla hradí veškeré náklady spojené s jeho provozem.

Žádný právní předpis, včetně zákona o obecní policii nestanoví, jaká konkrétní osoba může tento technický prostředek obsluhovat. Lze se domnívat vzhledem k tomu, že v rámci jeho provozu dochází ke shromažďování osobních údajů osob, musí se jednat o zaměstnance obce (např. strážníka) nebo zaměstnance jiné právnické osoby zřízené podle § 35a odst. 1 zákona o obcích, kterému vyplývá přímo ze zákona nebo z pracovní smlouvy povinnost mlčenlivosti.

Zároveň je nutno zdůraznit, že osoba obsluhující kamerový systém by měla být náležitě vyškolená za účelem schopnosti objektivního a rychlého posouzení a vyhodnocení záznamu kamerového systému z důvodu:

- 1) adekvátní reakce na vznik případné protiprávní či krizové situace (bezodkladné upozornění např. obecní policie, Policie ČR, Hasičského záchranného sboru, Lékařské záchranné služby, případně dalších složek a event. koordinace jejich činnosti např. prostřednictvím pultu centralizované ochrany),
- 2) schopnosti předávat konkrétní údaje získané kamerovým systémem pro potřebu zejména správního či trestního řízení jako důkazních prostředků.

Tyto vlastnosti, podle našeho názoru, nejlépe splňuje zaměstnanec obce zařazený do obecní policie, tj. strážník, protože v rámci školení, výcviku a zkoušky z odborné způsobilosti by měl být dostatečně odborně připraven. Povinnost mlčenlivosti strážníka vyplývá přímo nejen ze zákona o obecní policii, ale také ze zákoníku práce.

Zákon o obecní policii v § 24b odst. 2 uvádí, že použije-li obecní policie stálé automatické technické systémy k pořizování záznamů, tedy mimo jiné i kamery, je povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit. Žádný zákon ani prováděcí právní předpis nestanoví, jaký způsob uveřejnění lze považovat za vhodný. V praxi je proto třeba zvolit takový způsob uveřejnění, který zaručí jak dostatečnou ochranu práv osob pohybujících se na území obce (města), a to v tom směru, že budou informováni o existenci kamerového systému,

tak i zároveň zachování efektivnosti jeho využití zejména pro účely preventivní a důkazní.

Způsob oznámení informace o rozmístění kamer na území obce formou uveřejnění na webových stránkách obce, lze považovat za dostatečný. V případě pořízení přenosné kamery doporučujeme, aby na internetových stránkách obce bylo navíc uvedeno, že mimo zveřejněné umístění kamer disponuje obec i přenosnou kamerou (kamerami), která je využívána na celém jeho území.

S výše uvedeným právním názorem souhlasí i odbor prevence kriminality Ministerstva vnitra. Výše zmíněným odborem byla zpracována i další právní stanoviska v oblasti provozování městských kamerových systémů, která byla publikována v časopisech Veřejná správa č. 37/2006 a Kriminalistika č. 4/2006.